

1. Drejeri / Chr. / Diff. de Conver-
sione Iudaeorum, Regiomonti
1691.
2. Eckstein / Gottlieb / Summi Dei
Magnatissimum, ex Genes. III.
vi. 22. contra Iudaeos, Wittenbergae
1685.
3. Edzardi / Sebast. / Diff. ex Philo-
logia Hebraica, Wittenbergae
1695.

DE
G O G
ET
M A G O G,

Disputabunt
PRÆSES

BRANDANUS HENRICUS
GEBHARDI,

SS. Theol. Doct. ejusdemque, & LL. OO. P.P.

&

RESPONDENS

AUGUSTINUS MELCHIOR ALBERTI,
STRALSUNDENSIS,

D. Sept. 1695.

GRYPHISWALDIÆ,
NUNC RECUSA, 1719.

(3.

DE
G O G
TT
M A G O C
Disputation
P. 252
BRANDANUS HILFICUS
GERHARDI
Theol. Doct. curiae p. 10. 11.
BIBLIOTHECA
AUGUSTINUS MERCIORIS ABBATIS
S. MARIAE
MAGNAE
CIVITATIS
S. MARIAE
MAGNAE

§ 1.

Duplex est de Gogo & Magogo vaticinium, alterum Ezechiel habet *cap. XXXIIX. & XXXIX.*, alterum vero Johannes, *cap. XX. §. 9.* De utroque diversissimæ sunt interpretum sententiæ, plerisque literaleni sensum, aliis Mysticum sectandum esse existimantibus. Ipsa vocis origo obscura est, aliis natales ejus in Hebræa, aliis in alia lingua quærentibus. Radix sine dubio גִּיגִי est, cujus vestigia adhuc extant in nomine גִּיגִי *tectum*. In Arabica *tractionis*, in Æthiopica *seductionis*, in Syriaca *araneæ* significatum obtinet, vid. Dn. Pfeiff. *Dub. Vex. Cent. IV. l. 62.* Parum firma sunt argumenta, quæ ab Etymologia ducuntur: proinde ea jam neclere negligimus, interspersuri tamen in ipso discursu progressu. Certius de Gogo & Magogo differendi fundamentum est prædicatorum, quæ Gogo tribuuntur consideratio, eorumque cum historia collatio. Talia enim sunt subiecta, qualia permittuntur esse à prædicatis,

§. 2.

Aut ergo literalis Gog est aut mysticus. Si literalis, aut jam

jam impletum est vaticinium, aut adhuc implebitur. Si jam
 impletum, aut ante Christi tempora impletum est, aut post ea.
 Si ante tempora, quarendum est ejus implementum intra aeta-
 tem Ezechielis & Messiae adventum primum. Ezechiel enim
 de futuro hoste vaticinatur. Praecipuus qui Politiam Judaicam
 intra haec tempora invasit, fuit Antiochus Epiphanes, quem
 etiam Hugo Grotius intelligi putat. Sed utut non plane nege-
 mus Antiochi in Ecclesiam irruptioes intelligi; tamen si litera-
 liter interpretanda Prophetia est, manifestum est, praedicta
 quae huic hosti tribuuntur, in Epiphanem minime quadrare.
 Hostis, qui hic describitur, Scythes est. Patet hoc cum ex
 nomine: dicitur enim *Princeps Rus Mesech & Thubbal*, cap.
 XXXVIII. 3. qui Scythis originem dedere: tum ex armatura;
 datur ipsis *arcus*, cap. XXXIX. 3. quem gerere solenne Scy-
 this fuit, inde & sagittarii, *Scythen* dicti esse existimantur. vid.
 Micrael. *Synt. Polis. L. 1. Sect. 3. qv. 24.* Dicuntur *equis vebi*,
 cap. XXXVIII. 15. at Scytharum est etiam tempore pacis, equis
 vegari, ut probat Bochartus ex Hippocrate loco mox citando.
 Dicuntur *loricati*, v. 4. qui cultus etiam fuit Scytharum teste
 Bocharto in *Phaleg. Lib. III. 13.* Iam vero Antiochus non
 fuit Scythes.

§. 3.

Hostis, qui hic describitur, irruptiones jam ab antiquis
 Prophetis fuere denunciatae, cap. XXXVIII. 17. Per hos intel-
 ligi non possunt Daniel, Zacharias, ut putat Tremellius: mul-
 to minus ipse Ezechiel, ut Raschi & Kimchi censent, longe
 enim his antiquiores fuisse indicant manifesta textus verba:
Nonne tu es de quo locutus sum temporibus praeiis per servos
meos Prophetas Israelis, qui prophetaerunt in diebus illis, & ad-
ditur שנים annos, quasi dicat (ut exponunt Kimchi &
Abarbenel) שנים רבות jam ante multos annos.
 Intelliguntur ergo Prophetae, qui longe ante Ezechielem vixe-
 re. Jam vero Daniel si non posterior Ezechiele, certe

סוף
 ספר

Ἰωαν. eius fuit. Zacharias integro seculo posterior. Tum
 Zacharias non prophetavit de Antiocho Epiphane, *cap. XIV.*
 quod prima capituli inspectio probat. Si autem Ezechiele fue-
 re antiquiores, apparet solum Epiphane intelligi haud posse,
 siquidem nemo Prophetarum præter Danielem de Antiocho
 speciatim vaticinatus est.

§. 4

Ceterum quinam illi sint prisca Prophetæ, qui de Gogo
 vaticinati, non est quod solliciti inquiramus. Omnes certe de
 victoria Messia vaticinati sunt, ab omnibus hostibus Israëlitis re-
 portanda, inter quos etiam Gog citra omne dubium referen-
 dus est. Judæi speciatim vaticinium de bello Gogitico tribu-
 unt Eldado & Medado, de quibus *Num. XI. 26* fit mentio,
 recte Kimchio in *Ezech. XXXVIII. 17.* וכוברי הול אלדר
 ומידר מתנבאים במחנה ער עסקי גוג ומנוג הוי
 מתנבאים שנ האתרה הוא וגו אר תקרו שנים
 חת *Antiqui verba*
Num. XI. 26. Eldad & Medad vaticinati sunt de exercitu, ita expli-
cuerunt, vaticinati sunt de negotio Gogi & Magogi, de quo scri-
ptum Ezech. XXXVIII. 17. nonne tu ille, &c. ne lege hic Schen-
aim, anni, sed Schenaim, duo. Innuuntur enim duo hi Pro-
phetae, qui de una re vaticinati. Quamquam autem non desint,
 qui concedant intercidisse quædam Prophetarum scripta, qui-
 bus citra detrimentum Ecclesia carere potuit, imprimis cum
 nihil aliud quam historicas narrationes continerent: ta-
 men cum certum sit Prophetas generatim de bello Gogitico
 prophetasse, supervacaneum esse arbitramur incertæ traditionis
 ope Prophetæ verba illustrare velle.

§. 5.

Gog ultimis temporibus Israëlitem infestare dicitur, *cap.*
XXXIII. 7. 8. 6. Sive ultima mundi, sive ultima politia Judaica
 tem-

cæ tempora intelligas, Antiochus innui non potest, neque enim Antiochus extremam ruinam attulit regno Judæorum, sed Romani. Porro Gogitico exercitui vallis ad Mare Orientale in sepulchrum datur, *cap. XXXIX. ii.* cadavera eorum volucris consumenda exponuntur, *v. 4. 17. 18. 19. 20.* arma Gogitarum in usum quotidiani ignis per septem annos cremantur, *vers. 9. 10.* cadavera per septem menses conquiruntur, ne aër putredine inficiatur, *vers. 12. 13. 14. 15.* hæc verò in Epiphaniis ipsiusque successorum exercitus haud quadrant. Cum Gogi clade conjungitur captivitas Judæorum reductio, *cap. XXXIX. 25.* Judæi habitabunt secure nemine deterrente, *vers. 26.* Spiritus S. in Istraëlem effunditur, *vers. 29.* Hæc verò in adventum Messæ primum cadunt. Conf. *Luc. II. 68. ad 75.* at inter Messæ & Antiochi tempora plusquam seculum interstat. Tum post Antiochum plures alii hostes Judæos infestarunt, donec tandem tota Pœlizia corrueret.

S. 6.

Historia abunde testatur nullum fuisse Israëlitarum hostem intra Ezechielis & Messæ tempora, in quem omnia hæc prædicata in sensu literali conveniant. Post nati Messæ tempora Johannes de Gogo vaticinatur, *Apoc. XX. 7. 8. 9.* Aut hoc vaticinium impletum est, literaliter, aut adhuc implebitur. Si impletum est, aut de Getis erit explicandum sive Gothis, aut de Saracenis, aut de Turcis. Getæ & Messagetæ quosdam intellexisse testatur Augustinus *de Civ. D. lib. XX. cap. II. quidam suspicantur Getas & Messagetas, propter literas eorum, nominum primas.* Sed hos vel una hæc ratio refellit, quod Gogitæ antequam Ecclesiam adorirentur fuerint Christiani postea vero seducti, *Apoc. XX. 7.* at Getæ priusquam Christianos affligerent fuerint idololatæ: postea vero Christiani facti, teste Hieronymo ad Latam: *Getarum rutilus & flavus exercitus Ecclesiarum circumfert tentoria, & ideo forsitan contra nos aqua pugnat acie quia pari religioni confidit.*

S. 7.

§. 7.

Tam Saraceni, quam Turcæ olim terram sanctam tenuere, de quibus impletum esse vaticinium censet cum Cramero B. Müllerus in *Judaismo Lib. II. cap. 22. pag. 226. & seqq.* Et hi quidem adhuc infestant Imperium Romanum. At neutri commode hic per Gogitas intelligi possunt. Saraceni non sunt Scythæ, quales sunt Gogitæ, nec ipsorum excidium exceperit extremum iudicium. Turcæ vero præter originem nihil habent cum Gogo commune. Gogus seducetur, prius ergo erat conversus. At Turcæ antequam Mahumedisimum susciperent fuere Ethnici. Gog & Magog sunt in 4 terræ angulis. At Turcæ in Oriente habitant respectu nostri, respectu terræ sanctæ in Septentrione. Gog & Magog Ecclesiam conantur evertere. Turcæ non petunt Ecclesiam, sed imperium. Gog & Magog armis Spiritualibus, quæ Ecclesiam decent, reprimuntur. Turcæ à Christianis per arma externa summoventur. Gog & Magog *κυνὼσι* Sanctorum exercitum. Turcæ non ab omni parte, sed tantum ab una Christianos adoriuntur. Gogo & Magogo Sanctorum exercitus opponitur. At turcis Imperatoris Romani, in quo plerique milites Anti-Christo Romano nomen dedere. Quod si quis Ezechielis vaticinium de Turcis velit literaliter exponere, non minimas ille experietur difficultates, de quibus vid. B. Danhauserus in *Anti-Christosophia Sect. II. Art. 7.*

§. 8.

Si literaliter omnia velis interpretari, unum tantum prælium intelligas necesse est, quo Sanctorum exercitus in angustias coactus per miraculum è Gogi potestate liberabitur *vers. 8. 9.* in sequente statim die extremo. Hoc quidem sensu adhuc implendum esset vaticinium. Proinde ante diem novissimum nihil certi de hoc hoste posset definiri, quia ante complementum pleraque vaticinia sunt obscura & incerta.

§. 9.

§. 9.

Judæi adhuc implendum esse Ezechielis vaticinium asserunt, ut habeant quod suæ pertinaciæ prætexit: rogati quosnam hostes per Gogitas intelligant, alii Christianos intelligi respondent, alii Ismaëlitas s. Turcas. Christianos intelligi putat Josephus Gorionides teste Abarbenele in cap. Ezech. XXXII. 26. Joseph Gorionides scribit in historia templi secundi, quosdam ex Japheti posteritate consedisse in Gallia ad Sequanam, quosdam in Britannia ad Ligerim: Posteros Tubbal esse Pisanos, posteros Thiras esse Ecclesiam: posteros Askenas esse Germanos: reliquam turbam esse Romanos, qui habitant in valle Campanie ad Tibur: posteros Tharsis habitare in Toscana & extendi ad flumen Tyberim: posterorum Javan regionem notam esse, ut & posterorum Javan regionem notam esse, ut & posterorum Togarmæ, qui in decem familias divisi. Hec omnia, inquit Abarbenel, eo spectant, ut probet posteros Japheti habitare in Europa, Mesech autem & Tubbal esse gentes Christianas. Credibile quod est Gogum & Magogum imo omnes Christianos originem suam debere Mesecho & Tubbali.

§. 10.

Abarbenel Ismaëlitas intelligit sive Turcas, quos putat auxilio venturos esse Ægyptiis in recuperanda Hierosolyma. Bellum hoc describit ad Obadiæ vers. 11. & prolixius in cap. Jer. XXX. Moderni Judæi adhuc expectant vaticinii Ezechielianni impletionem. Sed quam infirmo fundamento nititur tam incerta spes! Nondum literaliter impletum est Prophetæ vaticinium, ergo adhuc implendum. Imo vero si adhuc implendum est literaliter, oportet Judæos prius remigrare in terram avitam, cap. XXXVIII. 8. rupto gentium quo tenentur jugo, in patria secure habitare, vers. 8. 11. 14. exercendis negotiationibus ditescere, vers. 12. ut habeant quod diripiant Gogitæ vers. 13. iram DEI denique in se peccatis laceessere vers. 23. 24. Jam vero si Judæi iterum patriam suam recuperant, ter-
tia

tia ejus possessio ipsis contingeret, quem tamen Rabbi Jo-
 ses eis denegat in Seder Olam, allegante Raym. Martini in Pug.
 Fid. p. H. Ep. 14. § 6. **ירושם ראשונה ושניה יש להם**
ירושם שלישית אין יש להם Prima & secunda con-
 rigit eis terra possessio, tertia non contingeret illis. Et vero &
 cum quibusdam nostratum ponamus nondum esse impletam
 hanc prophetiam, si literaliter implenda est, omnino Judæis
 prius in patriam suam remeandum est. Quis autem sanæ men-
 tis hoc assereret? Quod si per montes Ibraëlis intelligi velis
 Ecclesias Christianas, jam abis à literali sensu ad mysticum.
 Si autem Ibraëlem mysticum admittis, quare non & hostem
 mysticum? Si hostem mysticum, quæ necessitas te cogit ve-
 ticinium de Turca exponere?

§. II.

Enim vero memorat Propheta Gogum novissimis tem-
 poribus venturum. Quidam mundi, quidam Politicæ Judaicæ
 extrema tempora intelligunt. Ac hæc quidem intelligi con-
 textus probat. Cum his enim novissimis temporibus conjun-
 gitur captivitatis reductio spiritualis, cap. XXXIX. 25. quæ im-
 minente Solymæ excidio per Christum & Apostolos facta est,
 Job. XI. 25. Rom. XI. 26. conjungitur Spiritus S. donatio, Ezech.
 XXXIX. 29. quæ facta est, post ascensionem Christi, Joëlis II.
 28. Conf. Act. II. 16. 17. 18. 19. 20. 21. conjungitur perpetuus
 de peccatis admissis dolor, Ezech. XXXII. 26. qui versus in-
 primis ponderandus est, v. 25. *reducam captivitatem, &c. Ze-
 labo propter nomen mecum, v. 26. & portabunt contumeliam &
 omnes prevaricationes suas, quibus prevaricati sunt in me,
 cum jam sedebunt in terra sua secure nemine deterrente.* Hæc
 Raschi ita exponit: **כהשיבתי להם ולתי אגמלם**
כרעתם אז ישאו כלמתם ויבושו מלהרים פנים:
*Cum benefecero & non rependero ipsis secundum peccata, tunc
 portabunt contumeliam suam, & præ pudore oculos arotellere
 verebuntur.* Chaldaeus ita transfert: **ויקבלון ירת אתכנעותהון**
וירת

וישאו בפייהו ויורו כל שקריהו ושקריו כמימרי: *portabunt ignominiam suam & omnia mendacia sua, qua mentiti sunt adversus Verbum meum.* Rabbi David Kimchi ita: וישאו בפייהו ויורו ילמתם שהיה להם בגלות: *gerent semper in ore contumeliam suam, que ipsis contigit in captivitate, ejusque semper memores erunt.* Manifestum est innui perpetuam poenitentiam & assiduam carnis mortificationem, qua omnibus conversis incumbit. Quem autem statum mortificatio & poenitentia comitatur, is non est status absoluta beatitudinis, in quo omnis dolor cessat, *Apo. XXI. 4.* Proinde nec per ultima tempora intelligi potest finis mundi, utpote quem sequitur immediate consummata beatitudo.

§. 12.

Obiter hic notamus Abarbenelem, qui cum videret hanc veterum interpretationem cum sua hypothesi non convenire, non erubescit vocis textualis puncta mutare, & pro וישאו & ויורו, quod, ut Kimchi testatur, est pro וישאו & ויורו extruso וישאו & ויורו, ita scribens: ומכאן והלאה בני ישראל וישאו ויורו כלמתם רל ישכחו שהיה מלשון נשתי טובה וגם כן ישכחו את כל מעלם אשר מעלו בו כי לא ישובו למעילה היות עוד: *ex hoc tempore & ulterius Israelita obliviscetur suae ignominiae: est enim hoc verbum ex radice Nascabab, qua occurrit Jobi III. 13.* Sic etiam obliviscuntur omnes prevaricationes, quibus prevaricati sunt in me, siquidem nunquam ad ejusmodi prevaricationes revertentur, diserte testatur Masorah hanc vocem וישאו non extare amplius sine ויורו scriptam, ergo scribi debebat eodem modo adeoque vera radix est וישאו. At quid scripturae, quid antiquitatis autoritas apud eum valet, cujus falsa opinione preoccupata mens est?

§. 13.

Apparet ex iis, quae dicta sunt vaticinium Ezechielis sal-
 va ad-

va adhuc Politia Judaica impleri debuisse. Cum autem non sit impletum literaliter, manifestum est impletum esse mystice. Si mystice, aut parabolica est oratio, aut typica. Parabolica non est, quia manifesto respicit historiam vere gestam. Dicitur enim ad Gogum וְשׁוֹבְכֵתֵךְ & *reducam te cap. XXXVIII. 2.* ergo jam prius vere Istraëlitas infestaverat. Quanquam enim Kimchi putet, vocem illam habere hic significatum *frangendi*, Rafehi *vastandi* quod Germani - Judæi efferunt *verwilden* / Chaldaeus, Abarbenel, Ben Melech *excitandi & pellicendi*: tamen textui convenientius esse videtur significationem ejus simplicem retinere, quæ est *reducere, reverti facere*, in qua etiam adhibetur, *cap. XXXVIII. 8. XXXIX. 27.* Si ergo typica est oratio respicit historiam aliquam ante Ezech. tempora vere gestam, ex qua desumptæ sint phrasæ & ad rem spiritualem applicatæ. Nec vero insolens Scripturæ est per quandam hysterologiam ipsum typum in Antitypo plenius exhibere, qui prius confuse tantum propositus erat, quod unam atque alteram circumstantiam, sic *Apoc. XVIII. 11. 12. 13. 14.* plures commemorantur merces, qui in civitate Anti-Christi Romani Babylonis antiquæ Antitypo distraherentur & Simoniam Ecclesiæ Romanæ mysticæ insinuant quarum tamen Prophetæ, cum de excidio Babylonis agunt, non faciunt specialem mentionem, cum tamen ex quibusdam circumstantiis appareat, tales merces in antiqua Babylone quam maxime esse distractas.

§. 14.

Quanam sit illa historia, & an una pluresve sint, paucis inquiremus. Abarbenel ad Assyrios refert, ita scribens ad *vers. 17. cap. XXXVIII. הוּ גּוֹג וּמָגוֹג מְמַלְכֹת מִלֶּךְ הוּ אֲשׁוּר וְחָם גִּלְגוּל הַרְאוּכַי וְחַגְרִי וְחַצִּי שְׁבַט הַמְּנַשֵּׁי:* *Gog & Magog fuere ex regnis Assyriacis quedam, quæ in captivitate abduxerunt Rubenitas, Gaditas & dimidiam stirpem Manassis.* Idem a se dissidens *cap. XXXII. Ezech.* socios putat esse Nebucadnezaris. Sed dubium est an Assyrii aut Baby-

Ionici Scythas sub ditione habuerint. Hostes fuisse Israëlita-
 litarum asserimus, sed Assyrii contradistinctos, ut patet ex *Ezech.*
XXXII. 22. 26. Scorsim eos Israëlitas infestasse, indicio est Prin-
 cipis singularitas, exercitus ex variis gentibus collecti numero-
 sitas. Missa aliorum mente, quid nobis videatur exponemus,

§. 15.

Enimvero non obscure indicat Propheta horum Gogita-
 rum irruptionem sua tempora præcessisse. Cum enim *cap.*
XXXII. recenset eos, qui Israëllem terruerant & toti mundo
 metum incusserant, refert in eorum quoque numerum Mesech
 & Tubhal *vers. 20.* *Ibi Mesech & Tubhal & omnis multitudo e-
 jus in circuitibus ejus, sepulchra illius: omnes ii incircumcisi,
 interfecti gladio, quia dederunt formidinem suam in terra vi-
 ventium.* Scythas intelligi præter alias circumstantias ipsa no-
 minis ratio probat, quæ mores Scytharum non obscure depin-
 git. Mos Scytharum fuit sub mandris & tuguriis adeoque
 sub meris tectis degere. Latet hoc in nomine Gog, quod in-
 dolem habet vocis גג *tectum*, item Arabici ج extended, *expan-
 dit.* Huc pertinet quoque vox Mesech & Tubhal, quarum
 illa ex משך *traxit*, hæc ab הוביל *transsulit*, ad innuendum
 Scytharum morem, quibus in curribus vivere solenne est. Ju-
 stinus *lib. II. 2.* *Uxores liberosq. secum in plaustris vehunt, qui-
 bus coriis imbrium hyemisq. causa tectis pro domibus utuntur.*
 Unde etiam ἀναξόβιοι, ἀναξόβιται, ἀναξόβιοι ab antiquis
 dicti. Censet Abarbenel eos à transmigratione ab una regio-
 ne in aliam nomen accepisse, יאולי שעל כן נקרא *העם הזה*
הוא משך לפי שנמשך ויצא מארצו לדאר משכנו לה לו בערכם ותובל שהוא
מלשון הולכה או הובאה: *forte propterea vocatur*
populus hic Mesech, quod tractus est, & egressus è loco suo
*in regiones alienas in occidente: Tubhal enim eadem à moven-
 do & transferendo.* Sed quia hæc ratio ita generalis est, ut
 propter eam plures alii populi possent Mesech & Tubhal
 nuncupari, merito præferimus priorem,

§. 16.

§. 16.

Hos Scythas, cum omni mundo terribiles essent, etiam Syriam, & in ea Terram sanctam, quæ terra viventium dicitur, tempore Cyaxaris invasisse testatur Eusebius: *Scyba Palastrinam percurrerunt, & Betsan occuparunt, quam de suo nomine vocarunt Scythopolin.* Ita locum huic adducit Bochartus in *Phalæg. Lib. III. cap. 13.* Irruptio autem hæc facta est regnante in Persia Cyaxare, in Judæa Josia. Testatur etiam Herodotus, *Scythas fere 28. annis Asiam præda habuisse, tandem vero insidiis Cyaxaris & Halyattis esse captos,* citante Calvisio in opere *Chronolog. p. 26. 27.* Justinus autor est Scythas imperium Asiæ ter quæsitisse, & tertia expeditione confecta in servile bellum incidisse. Ab hac immanitate prædandi & cædendi Scythas nomen accepisse conjicit Abarbenel in *cap. XXXVIII. u. Ezech.* אֵין סַפַּק אֲצִלֵי שְׁהָאוּמָה חֲהוּמָה בְּגוֹן אֶרֶץ הַמִּגּוֹג הַיְתֵיחַ מִתְחַלְלֵה עֲצוּמָהּ בְּנִכְרוּתֶיהָ מִמְלַחֵה אִיסָה רַבָּה עַל כָּל שְׂכֵנֶיהָ וְאוּלֵי שְׁלֹכוֹ נִקְרָא מִגּוֹג מִלְשׁוֹן וְהוֹכְעוּרָה הַמּוֹגְגָנָה וְגַם צְמוּגָה כָּל יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיהֶ: *Non dubito quin natio Gog terra Magog in principio fuerit potens, & omnibus suis vicinis formidabilis, ac propterea fortasse nomen Magog accepit ex Mug dissolutus est.* Verum utut non negemus Scytharum immanitatem ingentem & olim fuisse & adhuc esse, de qua vide Heidmanni *manud. ad Geogr. ver. s. 14. §. 97. 98. 99.* tamen ex *Mug*, propterea *Magog* deduci haud potest, cum mem in *Magog*, nequaquam radicalis sit litteræ. Quamquam allusionem ad eam radicem fieri posse largiamur, eo quod integri populi metu eorum diffuxerint.

§. 17.

Tametsi itaque in Scriptura Vet. Testamenti non exstet locus, ubi hæc Scytharum in terram sanctam irruptio, & accepta in ea clades plene describatur, tamen cum eventus doceat, ea, quæ Ezech. de Gogitis variatur, non literaliter esse impleta, necesse est ad typum respici, qui plenius in anti-typo describitur.

tur. Forte a Propheta quodam & hæc historia fuit descripta; sed ut complures alios libros historicos temporum injuria abolevit, Quenst. *part. 1. f. 190.* ita idem fatum etiam huic accidisse probabiliter asseritur. Aut si nunquam hæc historia literis fuit consignata, quid eam describi tantopere opus erat? loquitur Ezech. de re quæ adhuc in recenti erat memoria. Etenim inter Assyriorum & Ægyptiorum irruptiones eam contigisse non obscure colligitur, & *Ezech. XXXII.* collato *vers. 18. 22. & 26.* Loquitur ad populum, cujus pars cladi tali σύγχρονος, qui quæ in Israël fiebant, typos esse futurorum non ignorabant, unde & hanc historiam cum eodem modo iterum gerendam esse, audiret tanto facilius poterat ad spiritualia adplicare.

§. 18.

Credibile ergo est hoc Scythas postquam Palæstinam prædati sunt, ad urbem Bethsan suas copias contraxisse, quæ postea ab ipsis nomen Scythopoleos fuerit sortita: ibi autem à Judæis fusos arma sua hostibus cremanda, cadavera volucris depascenda reliquisse. Nolim tamen asserere, quod omnia quæ in hac Gogitarum clade eventura dicuntur, exactissime in hos Scythas conveniant, cum manifestum sit in Anti-typo omnia exaggerari illustriusque & magnificentius exhiberi. Vid. *Es. LIV. 11. 12. Joël. III. 18. 19. Zach. II. 4. 5. Apoc. XXI. 9.* imprimis *Ezech. XL. & seqq. capita.* Et cum sæpe etiam in Anti-typo respici soleat ad diversos typos, non incommode dicetur, quod simul respiciatur ad historiam Sancheribi, cujus fusa multitudo sua cadavera partim humana Israëlitis, partim volucris depascenda reliquerat. Item ad eversionem Sodomorum, cum imber sulphureus Gogitis immittendus dicatur *XXXVIII. 22.* item ad historiam Midianitarum, cum alternis cadibus se obruncturi esse dicantur, *21. conf. Jud. VII. 22.*

§. 19.

Postquam autem hic typus est constitutus, superest, ut
myssi-

mystice interpretemur vaticinium. Certe non aliam quam mysticam interpretationem pati potest prædicatorum ratio. Iidem enim Gogitæ dicuntur ferro deleri c. XXXIIIX. 21. peste, grandine, igne, sulphureo, v. 22. iidem volucris in escam dari c. XXXIX. 4. 17. 18. 19. 20. iidem sepeliri v. 11. 12. 13. 14. 15. 16. Quæ prædicata, si literaliter explicare velis, de eodem subiecto non possunt enunciari. Nec desunt, qui mystice exponunt. Augustinus per Gogum intelligit universam Civitatem Satanae de Civ. D. I. X. c. II. Hieronymus de Hæresiarcho exponit, quem Phil. Nicolai sequitur.

§. 20.

Nos, cum inter Ezechielis tempora & Messiaæ adventum primum invasionis hujus Scythicæ Anti-typum quari debere, non dubitemus, facile eum invenire poterimus. Ac primo cum natura Anti-typi sit, spirituale esse, spirituales hostes intelligi putamus à Satanae civitate in populum DEI delegatos. Hanc utut Ecclesia Israëlitica perpetuam passa fuerit adversariam, tamen ab ea non semper fuit oppressa. Postquam enim soluta captivitate Babylonica instauratus esset DEI cultus, damnata idololatria crassa, per aliquod tempus elucata è tenebris veritas palmam obtinuit, Satan Ecclesiam tenebris iterum involvere haud valuit, *Zach. II. 2. 7.* at postea invalescente iterum impietate & superstitione, paulatim eam iterum triumphare cœpit Satanae civitas, invadentibus populum DEI tam hæreticis, quam violentis persecutoribus. Inter hos primas tenet Antiochus, inter illos Pharisæi. Atque hos speciatim per Gogum intelligi putamus. Uterque spirituales finem habere, sanctæ Ecclesiæ vastationem. Ille crassam idololatriam, hi subtiliorem Judæis imponebant. Uterque *βδέλυγμα ἐρηώσεως* erexere, Antiochus, uti prædictum à Daniele *cap. XI. 31.* Pharisæi ut *cap. IX. 27. conf. Matth. XXIV. 15.* atque hæc abominatio usque ad Christum & Apostolos duravit. *Est autem abominatio, hæresis sive cultus & dogma execrabile, quo nomen DEI contumelia afficitur,*

ritur, & Evangelii doctrina obscuratur. Abominatur enim Deus
virum dolosum Psalm. V. 7. & pseudo-Evangelium afferenti D.
Apostolus anathema imprecatur, Gal. I. 8. quæ sunt verba Phi-
lippi Nicolai. *part. II. cap. III. de regno Christi.* Uterque etiam
finem suum obtinere, & Antiochus quidem, multos per vim,
alios per præmia ac blanditias ad idololatriam sollicitando: Pha-
risæi vero obscuranda fide in Christum & è contrario operum
merita excellendo. Utrisque per Christum & Apostolos vis a-
perta ad veram DEI cognitionem revertendi.

§. 21.

Certe quia Gogitarum clades in Christi tempora cadit, &
populo DEI libertatem affert, uti liquet *Ezech. XXXIX. 25. 29.*
non Politicus sed Spiritualis hostis intelligi potest. Tantum e-
nim abest, ut Judæi tempore Christi nati in libertatem Politi-
cam fuerint asserti, ut potius excidium reipublicæ suæ pertinacia
sibi propius attraxerint, *Matth. XXIII. 37. 38. XXI. 38. 39. 40.*
41. Ps. LXIX. 27. Aet. II. 20. Qui ante captivitatem Babylonî-
cam Israëllem infestant, præcipui fuere Assur, Babel, Edom,
Ammon, Moab, Philistæi, &c. inter quos & Gogum referimus,
qui cum ex Satanae intentione Ecclesiæ Israëliticæ ruinam mo-
lierentur, omnes spirituales hostes propterea ipsorum nominibus
vocare consuevit Scripturæ. Hinc Christus Edom confi-
tere dicitur, *Esa. LXIII. Moabum XXXVI. 9. 10. 11. 12. Assurem*
Zach. X. 10. Philistæos Joël. IV. 4. Egyptios vers. 19. id est quos-
vis Ecclesiæ hostes, qui tanquam instrumenta Satanae veritatem
revelatam corrumpere nituntur. Hi sunt illi hostes, de quibus
antiqui Prophetæ vaticinati Ezech. XXXVIII. 17. conf. Luc. I. 7.
ad 75. Et cum Edom, Babel, Gog cæteris gentibus durius Ju-
dæos efflaxerint, hinc specialioris quoque Antichristi imaginem
gerunt, Es. XXXIX. 6. Ezech. XXXIII. 39. Apoc. XVIII. XIX. II.
XX. 8.

Specialis ille Antichristus, quem primus Christus adven-
tus oppressit, respicit ac includit specialem illum Antichristum,
quem secundus Christi adventus opprimit. Niritur hæc as-
sertio consveto illo Prophetarum stylo, cum, ut B. Chytraeus
in XX. cap. Apoc. scribit: de tribus restitutionis Israël generi-
bus, una corporali alteris duabus Spiritualibus, quarum illa in
adventum Christi primum, hæc in secundum cadit: sive de resti-
tutione Israël per Christum Spirituali in his terris inchoata, &
in nova & cælesti Hierosolyma post resurrectionem consummanda,
simul & conjunctim loquuntur. Conf. Onomasticon Chytræi
in nomine Gog. Idem ibidem scribit: Ut populus Israël Ecclesie
Christiana typus & pars fuit, ita hostes populi Ismael typus fuerunt
hostium Ecclesie omnium temporum. In eandem fere sententiam
loquitur Philippus Nicolai part. 1. cap. VI. de regno Christi:
Non ignoro Ecclesiam Christi & ejus hostes in veteri Israelitarum
populo & circumfusus istorum hostibus olim præfiguratos esse. Imo
sanctos Prophetas constat sepe de utraque loqui, ut cum de Israe-
litis & hostibus suorum temporum verba faciunt, simul respiciant
ad tempora futura & ad regni Christi secuturos eventus. Refert
huc quoque D. Joh. Pappi testimonium, qui in comment. ad loc.
Ezech. ita scribit: Quemadmodum initia Ecclesie N. Testamenti
maximam habuerunt similitudinem cum populi Judæici principio,
ita eandem ferme sortem sustinet Ecclesia sub mundi finem, quam
populus Judæicus paulo ante exhibitionem Messie fueras expertus.

Si ergo per Gogitas intelligantur Epiphanes & Pharisei,
qui ante adventum Christi primum Ecclesiam evertabant, facile
apparet per eosdem simul & conjunctim intelligi Anti-Chri-
stum Rom. qui ante adventum Christi secundum Ecclesiam tur-
bat. Nam Antiochum Papæ Romanæ, ipsissimam imaginem ef-
se, extra dubium est Dan. XI. consideranti, & cum 2. Thess. II.
conferenti. Sic Phariseos exactam Ecclesie Anti-Christi Rom.
C
figu-

figuram gessisse prolixè, probat Höttingerus *Thef. Phil. l. I. c. I. Sect. V.* Ipse etiam Apocalypseos Autor hoc non obscure innuit, dum Bestiæ & Pseudo-Prophetæ asseclas, Gogitarum supplicio subjicit, conf. *Ezech. XXXIX. 17. 18. 19. 20.* cum *Apoc. XIX. 17. 18. 21.* unde inferre licet: Quorum cadavera volucris pascenda obijciuntur, illi sunt Gogitæ; Atqui Bestialium cadavera, volucris in escam offeruntur, Ergo Bestiales sunt Gogitæ. Sunt autem Bestiales Anti-Christi Rom. asseclæ. Majorem Ezechiel habet; Minorem Johannes.

§. 24.

Pontificii plerique intelligunt Anti-Christum, quem adhuc venturum esse opinantur, nescientes sese veri Anti-Christi esse exercitum. Dn. D. Pfeifferus in *Ezech. XXXIX.* scribit: *melius forsitan hoc referetur verus Anti-Christus, Romanus animarum archiprædator, archi-prædonis Politici in debellandis sanctis fidus Assabates, quo tendit b. Chytraus in Apoc. XX.* Johannes Dölingius, Bergensis olim in Rugia Præpositus, prolixè probat per Gogum intelligi Papam Romanum in Libro de Anti-Christo *l. II. c. 2. ad 6. & l. III. c. 43. §. 4.* Confer. Danhauerum in Anti-Christosoph. *Sect. 2. art. 1.* Atque hinc etiam commode adplicari possit derivatio Gogi Æthiopica a Dn. Pfeiff. *loc. cit.* allata, Ex *U* inique egit, unde *Gigvi seductor.* Veri enim Anti-Christi *πρῶτος ἐστὶν ἐν τῆσδε τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐν πᾶσι ἡ ἀπάτη τῆς ἀδικίας, 2. Theff. II. 9. 10.* Enimvero excellens & *κατ' ἰξοχὴν* ita dictus Anti-Christus hic innuitur, cujus est totam Ecclesiam, quanta in se est, vastatum & eversum ire, oppressa veritate, obtruncatisque veritatis confessoribus. *Gog & Magog in angustiis agit totum sanctorum exercitum, Hierosolimam superiorem Apoc. XX. 9.* Atqui hoc facit Anti-Christus Rom., qui universalem in Ecclesiam potestatem sibi arrogat, qui ut in Italia, Hispania, Gallia, Polonia, Hungaria, Bohemia, Belgio magna que Germaniæ parte purum DEI cultum vi & fraude impedit, ita in omnī mundo eum impedire posse desiderat.

§. 25.

E contrario Turca Christianis etsi Politica servitute pressis, libertatem tamen Spiritualem largitur. Non a veritate videtur fama abluere, qua ferunt, si numero hominum certandum fuerit, tribus, (nonnulli triginta audent dicere) Christianis in Turcia vix unum opponi posse Musulmannum seu Alcoranitam, scribit Micraelius *Synragm. Eccl. l. 3. Sect. 2. qu. 4.* Cum itaque Anti-Christi sit in Templo DEI sedere, 2. *Thess. II. 4.* & in sua sibi politice subjecta Ecclesia potissimum documenta crudelitatis & seductionis dare, annon Turca magis occuparet Anti-Christi titulum, si suo imperio addictos Christianos oppugnaret, quam si alienos? Et si tuos Christianos divexaret Turca, non tamen Ecclesiam opprimeret, siquidem non ille religionem Christianorum turbat, sed opes eorum & terras affectat. Nec vero Ecclesiam DEI, quæ in reliqua Europæ parte est, vastare potest, quia Imperium Rom., quod veræ Ecclesiæ hospitia dat, sibi subicere non potest, utpote ad finem mundi duraturum. *Dan. II. 44. 45. cap. VII. 18. 27.* conf. Georg. Hornii orbem Politicum, *cap. II. Sect. 6.* Prius ergo Imperatorem & Principes Christianos Musulmannos faciat oportet, quam Ecclesiam Christi corrumpat. Et, si Turca ipsum imperium sub jugum suum traheret, tamen Ecclesiæ non faceret injuriam, cum è re sua pueret esse, cuiuslibet religionis liberum permittit exercitium, teste Hornio *Orb. Polit. cap. II. Sect. VII.* Etsi itaque non negemus Turcam Anti-Christum recte dici, cum propterea quod Christum in carne venisse negat 1. *Job. II. 22. cap. IV. 3.* tum quod multos ex Christi civitate præmiis & dignitatibus ad sacra Mahumedis amplectenda perpellit, tamen non est primarius & per excellentiam ita dictus Anti-Christus, qui totam Ecclesiam in angustias conjicit, conculcata veritate & imposito per vim peregrino cultu: id quod Anti-Christo Rom. optime convenit. *Luth. rom. 8. Jemenf.* Ich halte den Mahumeht nicht vor den Endechrist / er macht's zu grob / und hat einen kennlichen schwarzen Crucfel. Aber der Pabst bey uns ist der rechte Endechrist / der hat den hohen /

hohen / subitilen / schönen / gleissenden Teuffel / der sitzt inwendig
in der Christenheit / etc.

S. 26.

Si conjecturæ locus est, non incongrue cum Hebræo Gog, conferrî posse videtur Græcum & Latinum GIGAS, quod hominem notat magnum, non tam mole & vastitate corporis, quam robore & viribus, immanem, truculentum, impium in DEUM & homines, qualis apud Virgilium fuit.

Contemptor Divinæ Mezentius.

In malam partem vocem accipi indubium est, unde non tantæ corporis molem, quæ per se est innocens, quam morum pervertitatem notare videtur Budæus putat dici *καγα το εν γης ειναι* Dn. Beerman, de Orig. Lingv. Lat. à *γῆσδαι* & *γῆ* deducit, quasi *γῆσδαι*. Idem probat ex Homeri versu:

Ἰγυεῖσθαι ἀνδρῶν μνηστῆροι ἔργα γυγάντων.

Huc quoque tendit Matthiæ Martinii mens, qui vocem derivat ex *γῆ* gleba, & *γῆ* elatus fuit. Vid. ejus fundamenta Græcæ Lingvæ. Sed hæc derivatio generalior esse videtur, quam ut peculiare quoddam genus hominum denominet, quos Gigantes dicimus, omnes enim sumus terræ filii, quoad corruptam nativitatem. Si malitiam pertinaciter contractam respici dicas, commodior erit derivatio: ita enim terræ filii sunt, qui media salutis repudiant. At talis repudiatio etiam sine Ecclesiæ oppressione fieri potest. Tales autem ab antiquis per Gigantes intellectos esse, qui DEUM & Ecclesiam insigni injuria affecere, ex Gigantomachia patet. *Gigantes quid aliud fuisse credendum est, quam hominum quandam impiam gentem Deos negantem, & ideo existimantur Deos pellere de cælesti sede voluisse. Horum pedes in Draconum volumina desinebant; quod significat, nihil eos rectum, nihil superum cogitasse totius vitæ eorum gressu ac processu in inferna mergente.* Macrob. l. Saturn. cap. XX. Quid si dicamus hunc violentæ oppressionis significatum adhuc latere in deperdita radice 313?

S. 27.

quem etiam expriment LXX. dum vocem reddunt per *καὶ ἄλλοι* vid. animadv. in V. T. tamen rem ipsam negare non possumus, cum evidens sit plagarum Gogi & Anti-Christi convenientia. Gog Ezechielianus punitur peste, *cap. XXXIII. 22.* Anti-Christus Apocalypticus ulcere saevo & maligno *cap. XVI. 2. 11. i. e.* foedo & incurabili, cujusmodi sunt bubones, anthracis, carbunculi pestilentiales, qui paucis horis venenum transfundunt in cor, hominesque enecant, vel in furorem agunt, ut Pareus explicat. Ille sanguine *v. 22.* Et hic sanguine *v. 4 5. 6. 7.* Ille igne *v. 22.* Hic *καυματισμῶν v. 8. 9.* Ille umbre inundante *v. 22.* Hic copioso phylarum imbre, Ille lapidibus grandinis, igne, sulphure *22.* Hic grandine centenariae molis *v. 21.* cui admixta fulgura ac tonitrua *v. 18.* Hæc plagarum convenientia non parum iterum nos commovet, ut credamus Gogum esse Anti-Christum Romanum, quem Christus cum suam præsentiam nobis visibilem exhibebit, ad iudicium universale veniens, prorsus delēbit, *2. Thess. 2. 8.*

§. 29.

Ne reliqua paginæ pars inanis relinquatur, brevem *cap. XXXVIII. & XXXIX.* Ezech. paraphrasin subjicimus.

Cap. 38.
v. 1. 8. Promisi vobis, ó Judæi, reditum in Patriam, soluta captivitate Babylonica. Nunc qua fortuna Vos in ea maneat, porro accipite. Meministis adhuc quam crudeliter terram vestram depredari fuerint Scythæ, omnis Septentrionis copiis subnixi. Non minor spiritualium hostium multitudo vos inundabit, postremis maxime temporibus, cum Messie adventus erit in proximo, qui verum cultum plane posternent, Ecclesiamque, quæ vix convalescerat, ad incitas redigent.

v. 10. 13. Alliciet illos securitas vestra, cum neglecta *πανοπλία* illa spirituali ad abigendos hostes piis commendata, (Eph. VI. 10. ad 17.) otio indulgebitis. Hinc summa occasione vos invadet Anti-Christianus exercitus, doctrinam corrumpet, Idololatriam imponet, fidem morumque sanctitatem vastabit, omniaque ita depre-

depopulabitur ut periisse prorsus Ecclesia videatur, applauden-
te simul vicinitate, quae mirè gaudet vos à Deo obstrahi.

Ceterum etiam in hoc periculo servabo Ecclesiam meam, v. 14. 16.
neque quenuquam deferam nisi semet ipsum temerè a me avellat.
Videbitis enim vos, quicumque veri Israelis eritis reliquiae, quo-
modo tempore Messia confecturus sim hos prædones, qui posthac,
ut dixi, in vestrum cœtum se insinuabunt innumerabili manu,
vosque tum vi tum dolo ad falsum cultum latefessent. Imo ad
omnes gentes vindicta hujus nuncium feretur, quæ ad me vel
converterentur, vel converse in fide roborabuntur.

Jamdudum hanc eladem prædixi per Prophetas meos, qui uti v. 17. 23.
de Christo vaticinabantur, ita opus erat, ut simul de Antichri-
sto perducelli ejus verba facerent. Hic Messias meus, quem judi-
cem statui orbis terrarum, ipsis æternas pœnas denunciabit, o-
mnes alios cruciatus sua gravitate superantes, in hac vita per
excidium, inchoandos, post mortem in inferno consummandos.

Quæ dixi, repeto, ut firmiter animis sedeant. Non pa- Cap. 39.
tiam Ecclesiam meam plane exscindi ab hoc Spirituali hoste. Sed v. 1. 7.
eam tandem omni illo Spiritualium armorum, quo Ecclesiam da-
bellabit, apparatu privatum, consumendum propinabo iis, quos
ipse antea tanquam imbelles bestiolas alio supercilio despexit.
Hinc autem & pii in fide confirmabuntur, & alii quoque gen-
tes ad meam notitiam adducentur.

Ita fiet quoque ut argumenta & dogmata, quibus fidem ve. v. 8. 16.
stram impugnabat, non tantum plane enerventur, sed & in ve-
strum usum cedant ad roborandam veritatem. Denique ita abo-
minabilis erit hæc Antichristiana impietas, ut eam perpetuo ex
Ecclesia eliminatam velit, operamque detis sedulo, ne quis pe-
ffiseri dogmatis sætus remaneat, constitutis in eum finem fide-
libus Episcopis, qui mature opprimant, si qua heresis oriatur.

Ego autem solus sum, qui hunc vobis hostem sacrificabo, v. 17. 24.
Vos vestris viribus minus adhuc poteritis ad ejus ruinam con-
ferre, quam imbellia animalcula ad mactandos tauros in Basan
sagivatos. Interim in vestrum usum superabitur, ut & vos in
fide

fide confirmemini, gentesque plures ad salutarem mei agnitionem perveniant, quae ex hac mea aconomia & iustitiam & misericordiam meam satis discant.

v. 24. 29. Superato hoc hoste plures hinc inde exulantes Iudei, qui Antichristi hujus partes antea tuebantur, ad Ecclesiam redibunt Evangelicis Apostolorum concionibus vocati, agnitisque seric peccatis me posthac in quotidiana contritione ac vera fide per Spiritus S. gratiam tanquam summum bonum colent & reverebuntur.

§. 30.

Hæc postea ad Antichristi Romani ruinam non difficulter applicabuntur, siquidem verum, quod supra ex Chytræo adductum, Israeliticam Ecclesiam speculum quoddam esse Christianæ. Imprimis cum idem sit Antichristi genius in omnibus Ecclesiæ persecutoribus, qui quotiescunque Ecclesia in securitatem delapsa modo in hoc modo in illo hoste & postremo tandem in Papa-R. se prodidit,

00 A 6321

ULB Halle 3
002 925 397

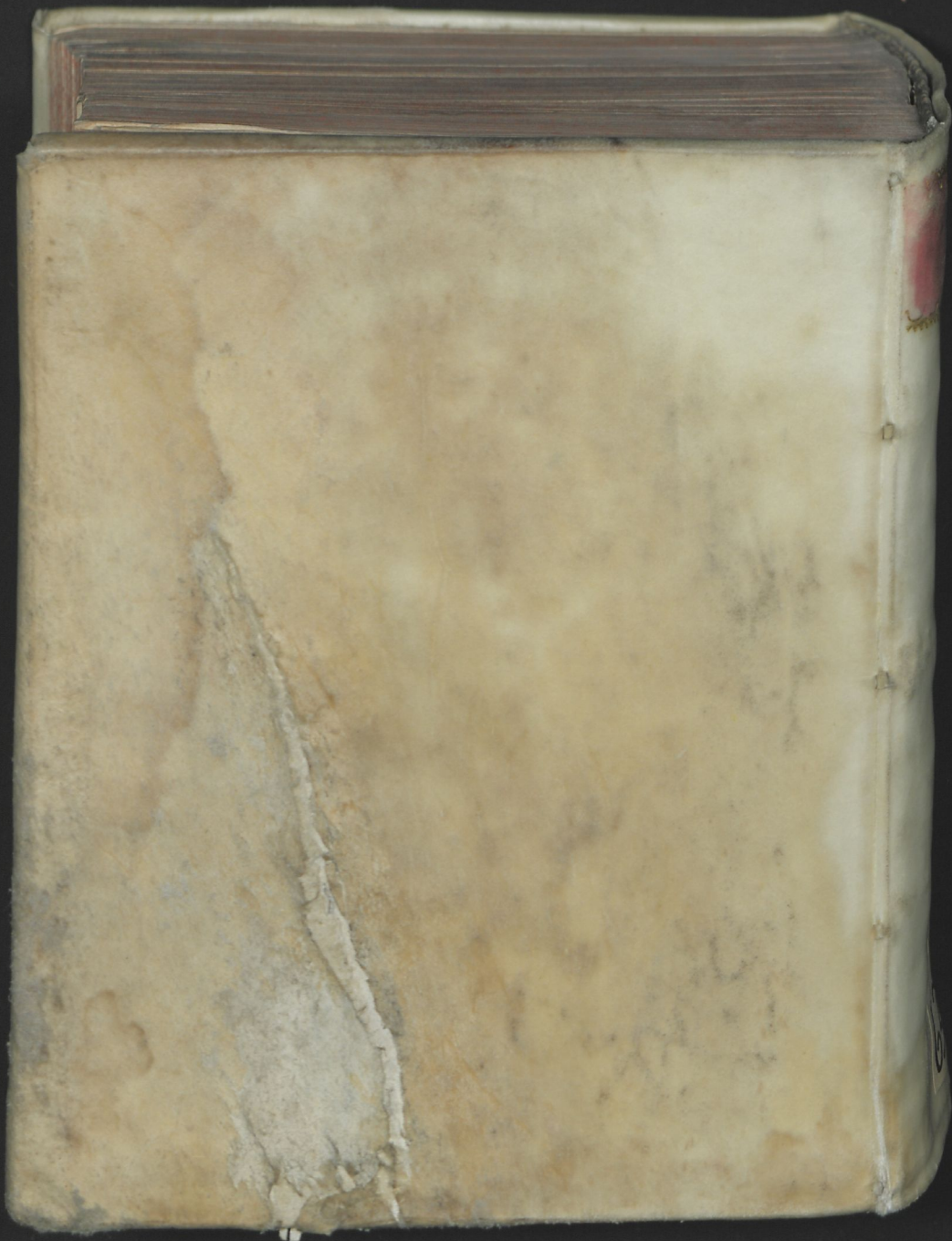

Stb.

Hi. 82

1012

284

DE
G O G
ET
M A G O G,

Disputabunt
PRÆSES
BRANDANUS HENRICUS
GEBHARDI,

SS. Theol. Doct. ejusdemque, & LL. OO. P.P.

&
RESPONDENS
AUGUSTINUS MELCHIOR ALBERTI,
STRALSUNDENSIS,

D. Sept. 1695.

GRYPHISWALDIÆ,
NUNC RECUSA, 1719.

(3.